

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 17. Geraldus Odo FF. Minorum Minister Generalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Sæcul. XIV.
A.C. 1331.

§. XVII.

*Geraldus Odo Fratrum Minorum
Minister Generalis.*

n. 89.

Novus Ordinis Minorum Minister Generalis Geraldus Odo simul scribebat Michaëli Cæsenati, confutans ejus epistolam 25 Aprilis datam. Id scriptum plus injuriarum quam rationum continet: ac inter alia ibi Odo ait: Quis est ille Clerus Romanus, cui te dicis adhærere? Qui Avenione, qui Romæ, qui toto in orbe catholico est, obedit Papæ Joanni. Sed is, qui Savonæ agit sub Vicario, ut vocas, tuo Berengario Bochuffio, falso Archiepiscopo Genuensi, obsequitur Antipapæ seu Satanæ. Ubinam ergo est Romana Ecclesia, ad quam tu provocas? Dic, si nosti, quo translata fuerit. Et postea: Vis ardere studio servandæ ad litteram regulæ, ac exactæ paupertatis: & tamen in Monacensi cubiculo tuo pecuniam tenes, & tradis Fratribus, quos ad negotia mittis tua; ita, ut Franciscus Asculensis tuæ culpæ socius, Como Monachium proficiscens octoginta florenos portaret secum; quos ei ademerunt prædones invitum docentes observare regulam. Sæpe etiam per orbem mittis Fratres juvenes, solos, ac

perfo-

n. 14.

personatos, gerentes gladium & pecuniam, omni tentationum generi expositos. Dabat Perpiniani post decretum comitiorum generalium.

Geraldus Odo Avenionem reversus Papæ obtulit petitionem tria continentem capita: Ut revocarentur omnes, quas Summi Præsules fecissent, declarationes regulæ S. Francisci, quippe pugnantibus cum ejus voluntate in testamento exposita. Ut Papa veluti ex mente S. Francisci declararet Ministros posse laxare mandata regulæ ad levandam facilius Fratrum anxietatem. Denique, ut ne præceptum abstinendi a tactu pecuniæ obfaret, quin Fratres per hominem interpositum acciperent aliquam pro indigentia infirmorum: atque ut hæc vox *infirmas* inserta regulæ omnes corporis & animæ imbecillitates comprehenderet. Geraldus quatuordecim Ministros Ordinis adduxit, ut ipsius exemplo alii sponte, metu alii hunc libellum supplicem sigillis obfignarent suis. Papæ coram multis Cardinalibus eum tradidit Geraldus, existimans illi se placere, ac petasum sperans rubrum. Sic loquitur Alvarus Pelagius, qui tunc erat Avenione, atque petitioni, quantum poterat, se opposebat. Adjungit Papam ad Geraldum dixisse: Sic duo regulæ capita in diversum interpretaris: neque credimus

ex

Sæcul. XIV.
A.C. 1331.

Vad. 1331.

n. 10.

Alvar. Pelag. l. 2. c. 67.

fol. 168.

Sæcul. XIV.
A.C. 1331.

ex mille Ordinis Fratribus vel unum fore, qui hac in re sentiret tecum. Cardinales, qui aderant, has expositiones aduersari regulæ dicebant, irridebantque Geraldum omnes. Quidam eorum ad Alvarum, Certe, inquiebat, S. Franciscus hodie nobiscum erat, cum apud Papam essemus.

§. XVIII.

*Archiepiscopus Magdeburgensis
occiditur.*

Cranz. Vandal. l. 8. c. 13.

Per annos quatuor circiter Magdeburgum divinis interdictum erat ob peremptum Archiepiscopum. Is fuerat Burchardus Comes Scrapelavius, vir pius & moribus bonis, sed attentus ad conservanda Ecclesiæ suæ jura: quod gnaviter fortiterque agebat. Quapropter multa foris bella, multas domi contradictiones tam civium, quam Ecclesiæ suæ Ministrorum sustinuit: sed per constantiam vicit suam. Oderant eum cives, quod malam ipsorum voluntatem reprimeret: & hoc odium fovebant multæ calumniæ. Archiepiscopus iis a se cedendum ratus reliquit urbem: & Clerus eum suus sequebatur: quanquam illi, e quibus hic constabat, non æquale in Præfulem studium gerebant. Rediit is postea Magdebur-